

Sygn. akt: XU 108/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2014 r. we W.

sprawy z odwołania **A. N.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 8 grudnia 2012 r. znak: O.- (...)

w sprawie **A. N.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy **A. N.** prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 2 grudnia 2010 r. za doznany dalszy 10% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 7040 zł.

Sygn. akt X U 108/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 08 grudnia 2012r. przyznał powodowi **A. N.** prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 02 grudnia 2010r. za doznany 20% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 13.600 złotych. W postępowaniu przed organem rentowym Komisja lekarska ZUS w dniu 03 grudnia 2012r. ustaliła u powoda 20% uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami tego wypadku.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wnosił o zmianę decyzji i przyznanie prawa do wyższego odszkodowania z tytułu doznanego w dniu wypadku urazu. Zdaniem wnioskodawcy komisja Lekarska ZUS nie uwzględniła wszystkich rodzajów naruszenia sprawności organizmu, a z ubezpieczenia grupowego wnioskodawca otrzymał odszkodowanie za ustalony 39% uszczerbek na zdrowiu.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca **A. N.** z zawodu odlewnik, w dniu 02 grudnia 2010r. uległ wypadkowi przy pracy.

W dniu 22 grudnia 2010r. pracodawca sporządziła protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy.

Dowód: akta odszkodowawcze strony pozwanej.

W dniu 02 października 2012r. wnioskodawca wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem przy pracy w dniu 02 grudnia 2010r.

Na wniosek wnioskodawcy wydane zostało w dniu 14 listopada 2012r. orzeczenie przez lekarza orzecznika ZUS, który ustalił, iż następstwa przebytych urazów uzasadniają orzeczenie u powoda uszczerbku na zdrowiu w wysokości 12 % z poz. 169.

Z wydanym orzeczeniem powód zgodził się i nie wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS.

Komisja lekarska ZUS na posiedzeniu w dniu 03 grudnia 2012r. ustaliła, iż następstwa przebytych urazów uzasadniają orzeczenie u powoda uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20 % : z poz. 169 – 15%, z poz. 138b – 3%, z poz. 141 a- 2%.

Decyzją z dnia 08 grudnia 2012r. przyznano wnioskodawcy jednorazowe odszkodowanie w kwocie 13.600 złotych za doznany 20% uszczerbek na zdrowiu.

Dowód: akta odszkodowawcze i dokumentacja orzecznicza ZUS.

Postanowieniem z 06 marca 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia wysokości % uszczerbku, jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 02 grudnia 2010r.

W wydanej w dniu 20 maja 2013r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u powoda min. stan po oparzeniu twarzy bez następstw, stan po oparzeniu ręki prawej wraz z częścią przedramienia prawego z pozostawieniem blizny, stan po oparzeniu ręki lewej wraz z częścią przedramienia lewego z pozostawieniem blizny, stan po oparzeniu stopy lewej i części podudzia lewego, stan po oparzeniu podudzia i stopy prawej i wydali opinię, że na skutek wypadku przy pracy w dniu 02 grudnia 2010r. wnioskodawca doznał 30% uszczerbku na zdrowiu zgodnie z poz. 138b – 8%, z poz. 141a – 2% i z poz. 162 – 20% zał. do rozporządzenia (...) z 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania – Dz.U.234, poz.1974.

Dowód: opinia biegłych sądowych z 20.05.2013r. - k.32 - 35 a.s.

Z wydaną w sprawie opinią zgodził się wnioskodawca.

Z wydaną w sprawie opinią nie zgodziła się strona pozwana i wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych sądowych, gdyż przyjęcie uszczerbku z poz. 162 nie znajduje uzasadnienia. Zdaniem strony pozwanej prawidłowo został ustalony u wnioskodawcy uszczerbek z poz. 169 zał. do rozporządzenia.

W wydanej w dniu 26 listopada 2013r. biegli sądowi podtrzymali swoje stanowisko zawarte w opinii z dnia 20 maja 2013r. i dodatkowo wskazali, że uszczerbek na zdrowiu u wnioskodawcy biegli ocenili z poz. 162b zał. do rozporządzenia jako oddający dokładnie wartość procentową za doznane urazy. Zdaniem biegłych sądowych przyjęcie przez stronę pozwaną uszczerbku na zdrowiu z poz. 169 zał. do rozporządzenia jest bardzo ogólne.

Dowód: opinia uzupełniająca z dnia 26.11.2013r. – k. 80 as.

Z wydaną w sprawie opinią uzupełniająca zgodził się wnioskodawca.

Z wydaną w sprawie opinią uzupełniająca nie zgodziła się strona pozwana i wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii innego składu biegłych sądowych. W piśmie procesowym z dnia 04 lutego 2014r. strona pozwana nie wskazała z jakim elementami opinii biegłych sądowych nie zgadza się.

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2014r. Sąd oddalił zastrzeżenia strony pozwanej i wnioszek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sądowych w innym składzie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Na wstępie należy wskazać, iż bezspornym w sprawie pozostawały wystąpienie i ocena zdarzenia z dnia 02 grudnia 2010r., jako wypadku przy pracy. Sporny między stronami był jedynie rozmiar uszczerbku, jaki doznał w konsekwencji wypadku A. N. oraz ustalona w oparciu o tenże uszczerbek wysokość jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

Zgodnie z art. 11 w związku z art. 16 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz.U. nr 199, poz.1673; ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. W wydanej opinii biegłych sądowych został ustalony długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 30% z zgodnie z poz. 138b – 8%, z poz. 141a – 2% i z poz. 162 – 20% zał. do rozporządzenia (...) z 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest rzetelna oparta na dokumentacji i badaniu powoda i zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia w sprawie została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinia w sprawie jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u powoda. Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegli wydający opinie w niniejszej sprawie złożyli przed objęciem funkcji przysięgę, którą są związani i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania rzetelności przy wydaniu opinii.

Opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 § 1 kpc - na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Biegli sądowi nie podzielili stanowiska organu rentowego i orzeczenia lekarza orzecznika ZUS i Komisji lekarskiej ZUS.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90 (OSP 1991/11/300) stwierdził, iż Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Z tego też powodu, Sąd nie znalazł podstaw do uznania zarzutów strony pozwanej, przy jednoznacznej ocenie medycznej dokonanej przez biegłych sądowych.

Skoro opinia biegłych sądowych w niniejszej sprawie była jasna, logiczna i w zasadzie nie podważana przez strony postępowania poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął ją za podstawę orzeczenia.

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sądowych w innym składzie, gdyż samo niezadowolenie z wydanej opinii nie może być podstawą do wydania opinii przez inny zespół biegłych sądowych. Odnosząc się do kwestii zastrzeżeń wniesionych przez organ rentowy do sporządzonej w sprawie opinii,

należy podkreślić, iż Sąd nie uwzględnił argumentów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, mając na uwadze, jak już wyżej zaznaczono, fakt, iż opinia została sporządzona w sposób rzetelny, jest zgodna z zasadami wiedzy medycznej, a także sporządzona została przez biegłych z długoletnią praktyką orzeczniczą. Zawarte w niej wnioski są logiczne, spójne natomiast zastrzeżenia zgłoszone do opinii biegłych są wyłącznie polemiką z dokonaną przez biegłych oceną i nie znajdują uzasadnienia. Biegli sędziowie w opinii uzupełniającej odnieśli się do zarzutów strony pozwanej, a swoje stanowisko szczegółowo uzasadnili.

Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Wg pkt. 1 obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 08 marca 2013 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z dnia 19.03.2013r.) w okresie od dnia 01 kwietnia 2013 r. do dnia 31 marca 2014 r. kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, wynoszą 704 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 477¹⁴§ 2 kpc uwzględnił odwołanie i zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy A. N. dalsze jednorazowe odszkodowanie w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 02 grudnia 2010r. w kwocie 7040,00 zł, która odpowiada nieuwzględnionemu przez ZUS uszczerbkowi w wysokości 10%.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.